

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.

skargi J. P. i R. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Z. z dnia 13 grudnia 2012 r.,

wydanego w sprawie z powództwa J. P. i R. P.

przeciwko A. K.

o zapłatę,

**odrzuca skargę i nie obciąża powodów kosztami
postępowania wywołanymi skargą.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Z. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 27 września 2012 r. – zasądzający od pozwanej na rzecz powodów kwotę 12.774 zł z ustawowymi odsetkami - i oddalił powództwo.

Powodowie wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku, wskazując m.in. iż w związku z wydaniem zaskarżonego orzeczenia została im wyrządzona szkoda w postaci niezasądzenia przez Sąd drugiej instancji odsetek od kwoty 15.199,94 zasądzonej przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 46 § 1 k.k. od oskarżonej A. K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу prawnego przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ.).

Złożona skarga nie spełnia wymogu uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. W treści wniesionej skargi powodowie powołali się ogólnie na naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 415 k.c. i art. 361 § 2 i 359 § 2 k.c. a w swojej argumentacji eksponowali poniesienie szkody w postaci utraconych korzyści, będącej następstwem bezprawnego działania działania pozwanych.

Skarga powodów nie spełnia zatem wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Same twierdzenia skarżących, że przez wydanie prawomocnego orzeczenia ponieśli szkodę nie jest uprawdopodobnieniem jej wyrządzenia.

W orzecznictwie podkreśla się, że wszystkie wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. elementy muszą być w skardze wyraźnie zamieszczone, aby pismo takie można było uznać za skargę (por. postanowienie SN z dnia 13 listopada 2007 r., III CNP 78/07, niepubl.). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym w trybie wzywania do uzupełnienia braków formalnych skargi i powoduje jej odrzucenie *a limine* (por. postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, nie publ.).

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. odrzucił skargę, rozstrzygając o kosztach postępowania stosownie do art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c.

es